

إثنا عشر رسالة

[107] كان يشتبه به عثمان إذا نيل منه مسألة حد اقتصاد واعتدال در توفير لحيه که زايد بران در آتش دوزخ خواهد بود و بنص حديث شريف رسول الله صلى الله عليه وآله مقدار يكقبضه است و در فقيه مرسله از ابى عبد الله عليه السلام روايت کرده و گفته قال الصادق عليه السلام ما زاد في اللحية عن قبضه فهو في النار و نیز گفته است وقال الصادق عليه السلام تقبض بيدك على لحيتك وتجز ما فضل مسألة قبضه که در مقدار توفير لحيه معتبر است ابتداء آن را از ذقن است نه از ما تحت ذقن چه ما تحت ذقن را بحسب لغت و بحسب عرف شرع مسترسل لحيه ميگویند و لحيه بکسر لام در لغت در عرف شرع عبارتست از شعر ثابت بر لحي بفتح لام و اسکان حاولي که منبت لحيه است اصل ذقن و دو طرف ذقن است بر عظم فك (؟ ؟ طفل) که محل دندانهاست در قاموس گفته است اللحية بالكسر شعر الحذين والذقن در صحاح گفته است اللحي منبت اللحية من الاسنان وغيره در مغرب گفته است اللحي والعظم الذى عليه الاسنان پس بمقتضای نصوص احاديث ذقن و طرفين را بدست راست گرفته آنچه از مسترسل لحيه در جهة طول از قبضه بيرون افتد قص و جز آن
